

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง บทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในการจัดการภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาภูมิทัศน์ที่เกิดจากผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และศึกษาบทบาทของชนชั้นกลาง และผู้ประกอบการ ผู้ซึ่งมีส่วนได้เสีย ในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อหาแนวทางในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อไป

การศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นชนชั้นกลางที่อาศัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 480 ตัวอย่าง และกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 480 ตัวอย่าง โดยแบ่งพื้นที่การเก็บตัวอย่างออกเป็น 4 แขวง แขวงละ 120 ตัวอย่าง การเก็บตัวอย่างมีอยู่ 2 ลักษณะคือ การใช้แบบสอบถามและการสังเกต สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่า Chi Square โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้สามารถสรุปผลการศึกษาจำแนกตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 3 ประการดังต่อไปนี้

5.1.1 การศึกษาสภาพปัญหาภูมิทัศน์ที่เกิดจากผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

สภาพปัญหาภูมิทัศน์ที่เกิดจากผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่พบว่ามีสาเหตุเกิดจากมากที่สุดเกิดจาก 1) ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของผู้ประกอบการ เช่นการวางสินค้ายื่นออกมานอกพื้นที่ การใช้พื้นที่สาธารณะในการเสนอขายสินค้า 2) เกิดจากป้ายโฆษณาที่ส่งผลกระทบต่อการบดบังทัศนียภาพและขวางทางเดินเท้า ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดมลพิษทางสายตา ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อคุณค่าทางศิลปกรรม ประวัติศาสตร์ และสถาปัตยกรรม

5.1.2 บทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อการจัดการปัญหาภูมิทัศน์

จากการศึกษาบทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการจัดการปัญหาดังนี้

1. ชนชั้นกลาง ได้มีบทบาทในการจัดการปัญหาที่อยู่ในชุมชนที่อาศัยอยู่ทั้งนี้ เนื่องจากชุมชนประสบปัญหาและทางหน่วยงานของรัฐไม่สามารถให้ความดูแลและแก้ไขได้ ดังนั้นเพื่อการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนจึงได้จัดตั้งชมรม หรือคณะกรรมการประจำชุมชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการขึ้น โดยมีผู้นำชุมชนหรือผู้นำชมรมเป็นผู้ประสานความคิด มีการจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดการกับปัญหา
2. ผู้ประกอบการ ในปัจจุบันยังไม่มีบทบาทในการจัดการปัญหาในสวนรวม แต่จะมีบทบาทในการจัดการเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินกิจการที่มุ่งเน้นไปในทางการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนให้มาใช้บริการ

ผลจากการศึกษาได้สรุปบทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ออกเป็น 2 บทบาท คือ 1) บทบาทที่เป็นจริง 2) บทบาทที่คาดหวัง

5.1.3 แนวทางในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์

แนวทางในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ที่ได้จากการศึกษาคือ การจัดการปัญหาเพื่อเป็นการวางรากฐานการจัดการที่เหมาะสมต่อไป โดยการแก้ปัญหาที่มาจากประชาชนที่ไม่ใส่ใจต่อปัญหาให้กลับมามีใจต่อปัญหา และการปรับปรุงกฎระเบียบที่เหมาะสม ซึ่งมีเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นผู้นำและมีชนชั้นกลางและผู้ประกอบการเป็นผู้ช่วยในการสอดส่องดูแล

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับการบทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีต่อการจัดการปัญหาภูมิทัศน์เป็นการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอย่างยั่งยืนของเทศบาลนครเชียงใหม่เพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่และมีการพัฒนาของเมืองอย่างมีเหตุผล และมีหลักการของการพัฒนาความเป็นเมือง ตามแนวคิดของดวงจันทร์ อภาวิฑูรต์ เจริญเมือง (2536) ที่กล่าวถึงการบริหารและการจัดการเมืองที่จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการเมืองที่โปร่งใส (Good governance) และความจำเป็นในการทำงานจะต้องคำนึงถึงความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน ซึ่งการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเมืองต้อง

อาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ในฐานะที่ทุกคนเป็นหุ้นส่วน เพื่อทำเมืองให้น่าอยู่ หากรัฐหรือประชาชนหรือภาคธุรกิจเพียงภาคเดียวที่แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่ภาคประชาสังคมอื่นไม่เห็นด้วยและไม่ให้ความร่วมมือ ก็ยากที่ปัญหาเหล่านั้นจะได้รับการนำไปแก้ไข การที่จังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันกำลังประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเพราะว่ามีสาเหตุมาจากการพัฒนาเมืองที่ขาดการวางผังเมืองที่ดีและขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานภาคประชาชน ซึ่งในการศึกษาค้างนี้เห็นว่าประชาชนที่เป็นชนชั้นกลางกับผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะปัญหาภูมิทัศน์

การที่นำเอาบทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการมาศึกษาก็เนื่องจากชนชั้นกลางเป็นผู้ที่ค่อนข้างมีการศึกษาที่ดีและสามารถเป็นผู้นำทางด้านการจัดการกับปัญหาได้ เพราะมีความพร้อมทั้งทางด้านฐานะการเงิน ฐานะการประกอบอาชีพ และฐานะทางด้านความคิด การจัดการสิ่งแวดล้อมด้านภูมิทัศน์เป็นประเด็นปัญหาที่ต้องอาศัยชนกลุ่มนี้ก็เพราะว่าเป็นผู้ที่สามารถเข้าใจในปัญหาได้ดี เนื่องจากปัญหาภูมิทัศน์ค่อนข้างเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความละเอียดทั้งทางด้านอารมณ์ จิตใจ ความคิดเป็นตัวตัดสินใจ จะเห็นได้ว่าปัญหาที่ได้จากผลการศึกษาเป็นปัญหาที่มีผลกระทบทางด้านจิตใจและคุณภาพชีวิตซึ่งชนชั้นกลางที่ค่อนข้างเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูงสามารถมองเห็นปัญหาได้ เช่น ปัญหาจากป้ายโฆษณาที่บดบังทัศนียภาพ ปัญหาที่ทำลายความเป็นเอกลักษณ์ของบ้านเมือง ความเป็นศิลปกรรม ประวัติศาสตร์ เป็นต้น และไม่ได้มองเห็นปัญหาแต่เพียงอย่างเดียว ยังได้มีการจัดตั้งชมรม คณะกรรมการต่าง ๆ มาจัดการกับปัญหาถึงแม้ความสำเร็จจะมีน้อยมากก็ตาม แต่ก็ยังมีความพยายามที่จะไม่เพิกเฉยต่อปัญหา ทำให้การแสดงบทบาทดังกล่าวมีผลดีต่อสังคมคือทำให้สังคมได้รับรู้และมองเห็นเป็นปัญหา ที่ผ่านมานานชนชั้นกลางยังมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ไม่มากนักอันเนื่องมาจากว่าไม่มีแรงสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นทั้งที่เป็นของราชการและเอกชน จึงทำให้มองเห็นว่าควรจะสนับสนุนให้มีบทบาทมากกว่าที่ผ่านมาโดยการให้ความสำคัญกับบทบาทที่เป็นอยู่ มีการให้อำนาจและสิทธิกับกลุ่มที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการเพื่อเป็นหูเป็นตาให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐโดยให้อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะเป็นการเสริมบทบาทของชนชั้นกลางที่เป็นอยู่แล้วหรืออยากจะเป็นให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นทำให้เกิดประโยชน์ทั้งฝ่ายของรัฐและฝ่ายภาคประชาชน สำหรับผู้ประกอบการเป็นผู้ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อการจัดการภูมิทัศน์เป็นส่วนใหญ่นักยังไม่ค่อยมีบทบาทในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์มากนัก สมควรอย่างยิ่งที่จะให้หันมาดูแลและใส่ใจกับปัญหา ซึ่งหากพิจารณาวิถีที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อการประกอบกิจการของผู้ประกอบการบางกลุ่มที่ใช้วิธีการประชาสัมพันธ์โดยการให้ความช่วยเหลือทางด้านโครงการ

สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อธุรกิจแล้วคงเป็นไปได้ง่ายขึ้นหากมีการสนับสนุนส่งเสริมบทบาทนี้ให้ขยายวงกว้างในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านภูมิทัศน์ การที่ที่ผ่านมาผู้ประกอบการมิได้มีความใส่ใจต่อปัญหาภูมิทัศน์ก็เนื่องมาจากว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้น้อยมาก ทำให้มองข้ามปัญหานี้ไป ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวสำหรับผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงจะต้องใช้วิธีการส่งเสริมบทบาทของผู้ประกอบการที่ใช้ในการจัดการปัญหาด้านอื่น ๆ ให้หันมามีบทบาทในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ โดยให้อยู่ในภายใต้ความดูแลของสมาคมผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ที่สามารถเป็นศูนย์รวมของกิจกรรมต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามถึงแม้กลุ่มชนชั้นกลางและผู้ประกอบการจะไม่มีบทบาทในการจัดการภูมิทัศน์ของเมืองเชียงใหม่มากนัก แต่การศึกษาเรื่องนี้ก็ได้ริเริ่มที่จะทำความเข้าใจและดึงชนชั้นกลางและผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านภูมิทัศน์ซึ่งถือว่าการริเริ่มที่ดีที่นอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้มีความใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมด้านภูมิทัศน์แล้วยังเป็นการแก้ไขพฤติกรรมรวมทั้งการปรับเปลี่ยนความรู้และความสำนึกให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มิใช่เพื่อแสวงหากำไรแต่อย่างใดเหมือนกับพฤติกรรมที่ประชาชนได้รับรู้ที่ผ่านมาโดยเฉพาะผู้ประกอบการ

ผลของการศึกษาหากนำมาเปรียบเทียบกับหลักการจัดการภูมิทัศน์เมืองของภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531) จะทำให้เห็นว่าเมืองเชียงใหม่มีองค์ประกอบของภูมิทัศน์ที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากขาดองค์ประกอบด้านความเป็นระเบียบที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ภูมิทัศน์เมืองสวยงาม ซึ่งบางครั้งความสวยงามของสิ่งแวดล้อมในเมืองได้ถูกทำลายและบดบังด้วยป้ายโฆษณาที่ไม่งดงามและไม่ประสานกลมกลืน นอกจากนี้ปัญหาจากป้ายโฆษณายังเป็นสาเหตุของการเกิดมลพิษทางทัศนียภาพซึ่งมากจะพบบริเวณเมืองใหญ่ ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อผู้พบเห็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญวัฒน์ ชลวิจิต (2545) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทัศนียภาพในเชียงใหม่ : กรณีศึกษาพื้นที่บริเวณถนนราชดำเนิน ถนนท่าแพ และถนนเจริญเมือง ที่พบว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่มีความสวยงามเนื่องจากเกิดปัญหามลทัศน์ ทำให้คุณค่าของทัศนียภาพด้อยกว่า สิ่งที่เกิดมลทัศน์มากที่สุดคือระบบสาธารณูปโภค และป้ายโฆษณาที่ไม่เป็นระเบียบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถึงเวลาแล้วที่ควรจะต้องมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบสาธารณูปโภคและป้ายโฆษณาเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหารุนแรงขึ้นอีกต่อไป

จากการศึกษาบทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในการจัดการภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับบทบาทของชุมชนที่สร้างความเข้ม

แข็งให้กับชุมชนเพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่รัฐไม่สามารถจัดการได้ เช่น วิธีการสร้างเงื่อนไขในการจัดการปัญหาแบบภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้โดยไม่มีข้อขัดแย้งกันภายในชุมชน ทุกคนในชุมชนยอมรับในเงื่อนไขได้ ถึงแม้วิธีการดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาานาน แต่ชุมชนก็ประสบความสำเร็จ สามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ชุมชนที่ประสบความสำเร็จยังต้องการที่จะขยายบทบาทให้เป็นเครือข่ายต่อไป เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนในการขจัดปัญหาด้วยตัวของชุมชนเอง องค์ความรู้ที่ได้รับช่วยสร้างประสบการณ์และแนวคิดใหม่ให้กับผู้ศึกษาเป็นอย่างมากที่จะนำไปประกอบการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการจัดการภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเพื่อจะนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ประกอบไปกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ ซึ่งผลการศึกษาสหเหตุของปัญหามาจากความไม่ใส่ใจต่อปัญหาของประชาชน ดังนั้นสิ่งที่ควรดำเนินการในขั้นต้นก็คือการรณรงค์ให้ประชาชนมีความตื่นตัวรับรู้กับปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการจัดการอย่างมีส่วนร่วม โดยให้ความสำคัญกับชนชั้นกลางและผู้ประกอบการผู้ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การดำเนินงานเกิดความสำเร็จต่อไป จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทำให้ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ สามารถนำมาใช้ในการวางแผนในการจัดการกับปัญหาด้านภูมิทัศน์ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง

ปัจจุบันเมืองเชียงใหม่ได้ขยายตัวมากขึ้น ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการก่อสร้างมีมากขึ้น ที่ว่างในเมืองลดเหลือน้อยลง คนไม่มีทั้งเวลาและพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ เด็ก ๆ ไม่มีที่เล่น คนชราไม่มีที่พักผ่อนหย่อนใจ ถนนกลายเป็นที่มีอันตรายเนื่องจากมีการใช้ยานพาหนะต่าง ๆ อย่างหนาแน่น ภูมิทัศน์ของเมืองเปลี่ยนแปลงไป บริเวณที่เคยเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของเมืองจึงไม่เหมาะที่จะใช้เป็นสถานที่พักผ่อนพบปะพูดคุยกันต่อไป ดังนั้นเทศบาลควรจะจัดหาพื้นที่สีเขียวและนันทนาการต่าง ๆ ซึ่งพื้นที่ว่างในเมืองที่ทิ้งไว้ไม่ได้ใช้ประโยชน์หลายแห่งสามารถนำมาปรับปรุงได้ เช่น พื้นที่ว่างที่ถูกใช้ให้เป็นที่ตั้งขยะมูลฝอยส่งกลิ่นเหม็นและทำลายความงามของเมืองและพื้นที่ชานเมืองที่มีได้ใช้ประโยชน์ ก็ควรจะนำมาปรับปรุงเป็นสถานที่นันทนาการต่าง ๆ ได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา

สำหรับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ บทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในการจัดการภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ไม่ได้มีการแยกประเภทของผู้ประกอบการ ดังนั้นควรจะมีการแยกประเภทของผู้ประกอบการในการศึกษาเพราะแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันในเรื่องของขนาดของกิจการ ระบบการจัดการและรายได้ของผู้ประกอบการ ซึ่งก็มีส่วนสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับผู้ประกอบการว่าประเภทใดที่สร้างผลกระทบและควรจะให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์อย่างมากต่อการจัดการภูมิทัศน์ของเมืองเชียงใหม่

ในส่วนของการศึกษาด้านกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง การใช้ที่ดิน และการจัดการภูมิทัศน์ ในการศึกษาครั้งนี้มิได้นำมาศึกษาด้วย หากมีการนำมาศึกษาและนำมาวิเคราะห์ร่วมกับปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุได้มากขึ้น เพราะมีกฎหมายบางอย่างที่ใช้ในการบังคับมิให้มีการใช้พื้นที่บางพื้นที่ในการประกอบกิจการต่าง ๆ หรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณา เป็นต้น เพราะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็เนื่องมาจากไม่มีการปฏิบัติตามกฎกติกาที่เกี่ยวข้อง หรือเกิดขึ้นเนื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ จึงทำให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและยากที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้

สำหรับข้อเสนอแนะที่ผู้ศึกษาเห็นว่าน่าจะใช้เป็นแนวทางในการจัดการปัญหาภูมิทัศน์ได้ในอนาคต คือการจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณาและการพัฒนาผู้ประกอบการ ซึ่งได้เสนอ จำนวน 2 แผนงาน ภายใต้การดำเนินกิจกรรมจำนวน 7 โครงการ คือ

1. แผนงานจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณา
2. แผนงานพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่

โดยแต่ละแผนงานมีโครงสร้าง 5 ประการดังนี้

1. วิสัยทัศน์
2. มาตรการ
3. เป้าหมาย
4. วัตถุประสงค์
5. โครงการ

1. แผนงานจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณา

ในการจัดทำแผนงานจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณา ได้สังเคราะห์มาจากความต้องการของชนชั้นกลางที่ต้องการจะให้มีการจัดการป้ายโฆษณาให้มีความเป็นระเบียบ ซึ่งจะส่งผลให้เมืองเชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น ทั้งนี้จึงต้องจัดกิจกรรมให้กับผู้ประกอบการได้รับรู้ถึงความเป็นระเบียบของการติดตั้งป้ายโฆษณาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ประกอบการมีจิตสำนึกในเรื่องของความสำคัญของการมีระเบียบที่ส่งผลให้เกิดความสงบสุขต่อสังคมและต่อผู้มาท่องเที่ยวตลอดจนชนชั้นกลางเอง โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) วิสัยทัศน์ ผู้ประกอบการมีความเป็นระเบียบในการจัดการโฆษณาของตนเอง และมีส่วนร่วมในการช่วยให้เมืองเชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่ โดยการปฏิบัติการมาตรการที่ได้วางไว้ อย่างเคร่งครัด

2) มาตรการ

- 2.1 การพัฒนาและเสริมสร้างความรู้ด้านภูมิทัศน์ให้แก่ผู้ประกอบการ
- 2.2 การพัฒนาพื้นที่/สถานที่ในการติดตั้งป้ายโฆษณาให้มีความเป็นระเบียบ
- 2.3 การสร้างเครือข่ายในการประสานงานและสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการติดตั้งป้ายโฆษณา

3) เป้าหมาย

ในการวางแผนเพื่อจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณาให้กับผู้ประกอบการ นั้นก็เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดการด้านภูมิทัศน์ และสามารถนำไปใช้ประกอบในการออกแบบและติดตั้งการโฆษณาให้เหมาะสม และเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างความเป็นระเบียบให้กับเมืองเชียงใหม่เพื่อให้เมืองเชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น

4) วัตถุประสงค์ในการวางแผนเพื่อจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณาให้กับผู้ประกอบการก็เพื่อ

4.1 เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดการด้านภูมิทัศน์ ในเขตเมืองและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินกิจการได้

4.2 เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ทราบถึงบทบาทที่สำคัญในการมีส่วนร่วมให้เมืองเชียงใหม่มีความเป็นระเบียบที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวต้องการมาเยี่ยมชมเพิ่มขึ้น

5) โครงการจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณาให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ศึกษาเสนอแนะให้มีจำนวน โครงการ ได้แก่

5.1 โครงการเสริมความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดการด้านภูมิทัศน์ให้แก่ผู้ประกอบการและชนชั้นกลาง

5.2 โครงการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่/สถานที่ในการติดตั้งป้ายโฆษณา เพื่อความเป็นระเบียบ

5.3 โครงการการสร้างเครือข่ายในการประสานงานและสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการติดตั้งป้ายโฆษณา

5.4 โครงการรณรงค์ให้ผู้ประกอบการมีความร่วมมือในการพัฒนาเมือง ให้มีความเป็นระเบียบเพื่อให้เมืองเป็นเมืองน่าอยู่

2. แผนงานพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่

ในการจัดทำแผนงานพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาเสนอเนื่องจากเป็นสิ่งที่ได้จากการศึกษา ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์แล้วเห็นว่าน่าจะมีการพัฒนาผู้ประกอบการผู้ซึ่งเป็นผู้ที่สร้างปัญหาที่เกิดจากความไม่เป็นระเบียบในการนำเสนอขายสินค้าและบริการ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการ จึงจัดทำลดปัญหาหรือหมดไปในที่สุด ดังนั้นจึงได้เสนอแผนพัฒนาดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการปัญหา และคาดหวังว่าจะทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้าใจและจัดการกับปัญหาได้โดยไม่ต้องใช้มาตรการใด ๆ มาบังคับ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) วิสัยทัศน์ ผู้ประกอบการมีความเข้าใจในกฎระเบียบที่ใช้บังคับและสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยดี เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ กฎหมายการต่อเติมอาคาร เป็นต้น

2) มาตรการ

2.1 การพัฒนาและเสริมสร้างความรู้ด้านกฎหมายการใช้พื้นที่สาธารณะ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับทราบถึงโทษที่จะได้รับหากฝ่าฝืน

2.2 การสร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความเดือดร้อนของผู้อื่นที่ได้รับจากความเห็นแก่ตัวของผู้ประกอบการในการใช้พื้นที่อื่นที่มีไซ่ของตนเองในการดำเนินกิจการ

3) เป้าหมาย

ในการจัดทำแผนงานพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่นั้น ก็เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องและโทษที่จะได้รับหากมีการฝ่าฝืน รวมถึงให้มีจิตสำนึกและตระหนักอยู่เสมอว่าผู้อื่นจะได้รับความเดือดร้อนหรือไม่เมื่อจะทำการที่ไม่เหมาะสม

4) วัตถุประสงค์ พัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่ คือ

4.1 เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนด บทลงโทษ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินกิจการได้

4.2 เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการในการดำเนินกิจการที่อาจสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นได้

5) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่ ซึ่งผู้ศึกษาเสนอแนะให้มีจำนวน โครงการ ได้แก่

5.1 โครงการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้อกำหนด บทลงโทษ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

5.2 โครงการฝึกอบรมการสร้างจิตสำนึกเพื่อมิให้ผู้ประกอบการมีความเห็นแก่ตัว

5.3 โครงการความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการกับหน่วยงานของรัฐในการ กำกับดูแลมิให้มีการฝ่าฝืนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ